

И по 15 години не научија што е демократија, што е плурализам. Устите им беа полни со милни европски зборови, а во практиката личеа на рекетари, насилници. И не само што личеа, туку тие и беа тоа. И овие избори пропаднаа. А толку надеж се полагаше, толку со ентузијазам се пристапи во процесот. Ветуваа, се колнеа во најмилото дека нема да станат лошите

момчиња. Ама пустата фотелја и стравот за физичкиот опстанок си го направија своето. Срамота! Косово, Албанија и Црна Гора спроведоа избори за урнек. Таму каде што владееја анархијата, безумието, работите се спроведоа буквално како во Шведска или во Норвешка. Брисел со восхит гледаше на зрелоста на Косоварите, на Црногорците. Од нас се очекуваше многу повеќе. Од нас се че-

од нив го оствари тој дострел, тогаш на народецот и не му треба повеќе од ова што го има денес. Ги гледам денешните митизни по градовиве. И покрај бедата и немаштијата, најмногу раја повторно кај нив. Дали на луѓево им е арно со нив, навистина не знам. Но, ако е така, тогаш народот не заслужува ништо подобро од денешнава анархија. Да пукам во некој од родот мој само затоа што лепел

МАКЕДОНИЈА НАЗАД И САМО НАЗАД

Нашето "лидерство" и овој пат пропадна. Покажавме дека не сме зрели за најобичната и најелементарната работа во демократијата - изборите. Паднавме на испитот уште непојавени на полагање. Каубојците и Индијанците ѝ ги расипаа сметките на македонската перспектива.

Македонија страда од најголемите, страда од истите оние кои сите овие години се декларираа и се промовираа како спасители на македонската, односно на албанската кауза.

Со овие политичко-бандитски структури Македонија никогаш нема да може ниту да се доближи до портите на Европа. Таму не им требаат авантуристи. Ако има права и слободи, тогаш тие треба да знаат дека постојат и термините лојалност и обврски кон државата. Ние само глумевме реформи, ние само декларативно ѝ дававме сигнали на Европа дека треба да бидеме нејзин составен дел.

■ Пишува: **Мишко ТАЛЕСКИ**

каше да ги надминеме сите регионални демократски проекти и уште еднаш да покажеме дека сме учители за многумина околу нас. Нашето "лидерство" и овој пат пропадна. Покажавме дека не сме зрели за најобичната и најелементарната работа во демократијата - изборите. Паднавме на испитот уште непојавени на полагање. Каубојците и Индијанците ѝ ги расипаа сметките на македонската перспектива. Ги искара и Миловановиќ, и Фуере, и Солана. Срамотилаци! Некој си ги протри рацете. Ниту една власт досега не знаеше и не сакаше да спроведе регуларен изборен циклус. Подобро се владее во хаос, во безредие. Тие можеби не знаат да водат економија или стопанство, култура или спорт, ама мајстори се за "смирување" на тензии, за "враќање" на безбедноста во чувствителните подрачја, за "релаксирање" на меѓуетничките односи. Две децении речиси се занимаваат со истите вештачки предизвикани проблеми. Македонија страда од најголемите, страда од истите оние кои сите овие години се декларираа и се промовираа како спасители на македонската, односно на албанската кауза. Најголемите виновници за денешниот хаос во кој се давиме се токму тие - СДСМ, ВМРО-ДПМНЕ, ДПА и ДУИ. Тие пукаат, тие се саморануваат, тие ѝ го уриваат рејтингот на Македонија, кој колку-толку таа го има во очите на т.н. меѓународна заедница. Немаат морално и етичко право да атакуваат по тронот и на овие избори. Доколку некој

плакати за ВМРО-ДПМНЕ или за СДСМ е повеќе од предавство. Тој за мене не е Македонец. "Веднаш 'сургун' да се испрати" - што велеше покојниот Ѓорѓи Колозов. Нештата одамна се изместени од лежиштето. Речиси сите политички нomenclатури до коленици се заглавени во калта на криминалот, корупцијата и останатите општествени девијации. Оттука, сè ќе направат (ако треба и ќе убијат) само за да останат на тронот или за да го освојат врвот на власта. Дека сè е недемократски, дека сè лошо ќе се одрази врз македонската "успешна" приказна во меѓународни рамки не е битно. Баш ги "боли" - да ми простите на изразот. Никој досега не водеше сметка за тоа. Да имаа барем малку осет ќе беше поинаку. Класичните војни кои се водат во редовите на најголемите албански политички ривали и соперници не се ништо друго освен беспопштедна битка за власт, но и за расчистување на старите сметки од пред четири-пет години. Џафери и Тачи сè уште не можат да се помират со поразот на изборите во 2004 година, но и со насилното симнување од власта од страна на ДУИ. Дали "војниците" на ДПА сега ќе ги прават истите чекори како и Ахмети за време на војната? Ќе го имаат ли легалното право да го спроведат тој процес, ако се има предвид фактот дека некој тоа го промовира како нов софистициран начин за остварување на човечкото его за владение? Ако се појде по таа логика, сега не гледаме ништо различно во она што го правее Ахмети и неговата ОНА тогаш и она што можеби индиректно сака да го направи Џафери во овој момент. Насилството се легализира пред пет години како средство и инструмент

Подобро се владее во хаос, во безредие. Тие можеби не знаат да водат економија или стопанство, култура или спорт, ама мајстори се за "смирување" на тензији, за "враќање" на безбедноста во чувствителните подрачја, за "релаксирање" на меѓуетничките односи. Но, и самата Европа е "заслужна" за денешното безредие на изборите. Клоновите и експерименталните глумци со кои оперираа во македонската лабораторија сега почнаа да растат и се претворија во класси-

сичен Јура парк. Никој не може да го сопре процесот кој некој го поттикна. Кај нас сè уште се користат примитивни и варварски методи за да се порази ривалот. Со кого Европа си има работа? А, ние сме тука некаде - само што не сфаќаат дека еве тукушто ќе ни тргнало. А, додека ни тргне, јаремот ќе нè влече назад и само назад. Со сила убавина не бидува!

КАКО ШТО ТРГНАЛО, МАКЕДОНИЈО "СУРГУН" ТЕ ЧЕКА!

за доаѓање на власт. Буквално некој работите сака да ги постави на нивото - ако можеше тогаш зошто не и денес... Со кого Европа си има работа? Но, и самата Европа е "заслужна" за денешното безредие на изборите. Истата Европа ги стимулираше акциите на ОНА во 2001 година, истата Европа ги помогна Ахмети и неговите да ги кутнат Џафери и Георгиевски од власта и сега сè ѝ се враќа како бумеранг. Клоновите и експерименталните глумци со кои оперираа во македонската лабораторија сега почнаа да растат и се претворија во класси-чен Јура парк. Никој не може да го сопре процесот кој некој го поттикна. Тој како лавина се тркала по удолицата.

КОЈ Е ШЕФОТ?

Дека Македонија е своевиден полупротекторат говори и последниот потег на амбасадорката на САД, Џилијан Миловановиќ, и на европатеникот во Скопје, Ерван Фуере, повикувајќи ги на рапорт Ахмети и Џафери. Сè е в ред, имале добра намера. Но, со кое право. Претседателот Црвенковски како во глумчина дупка се криеше и дури по два дена со соопштение до јавноста го кажа својот крик. Сè виде кој е шефот! Како надзорници и спроведувачи на казни мерки Миловановиќ и Фуере ги прекршија своите овластувања како дипломатски претставници во Македонија. Наводно му се заканиле на Ахмети со Хаг и со црни листи за Тачи и за Џафери. Па, зарем Ахмети има дела за во Хаг? Зошто досега се молчело? Значи, Ахмети е виновен, но го конзервирале за некои

подобри времиња. Тоа ли е демократијата која ни се продава? Македонските институции молчат за хаосот кој ни го приредуваат узурпаторите. Не знаете во која држава има избори - дали во Македонија или во Албанија. Ниту претседателот, ниту премиерот, ниту МВР збор не кажаа и не повикаа да се почитува законот за знамињата. Па, за кого беше донесен и по чие барање беше донесено тоа законско решение? Тоа беа истите оние кои денес го прекршуваат дадениот збор. Ако императивот на една земја се правдата и правната држава тогаш безмилосно треба да се сопрат дејствата со кои се деградираат постулатите на Македонија. Секоја мерка ќе биде легална, во заштита на законитоста и тоа не смее да се поистовети со кршење на некакви човекови права и правдини. Доста ги слушаваме тие глумци со кои се правдаа криминалците и мафијашките босови. Ако има права и слободи, тогаш тие треба да знаат дека постојат и термините лојалност и обврски кон државата. Зошто минатата седмица не се покрена и тоа прашање пред борците за човекови права? И по сè се прашуваат и се чудат зошто другата страна се фрустрира од состојбите кои полуписмени типови ни ги приредуваат. Со овие политичко-бандитски структури Македонија никогаш нема да може ниту да се доближи до портите на Европа. Таму не им требаат авантуристи. Пораките на Солана, Миловановиќ и Фуере се доволни за да се каже дека и овие избори отидоа во аут. Што и да се случи позитивно до крајот нема да ја поправи сликата која се вре-

жа во главите на мониторинг тимовите. Со сила убавина не бидува!

ЛУКАШЕНКО НЕ НИ Е ДО КОЛЕНА

Некој намерно и свесно се обидува и успева во тоа Македонија да се претстави како земја во која нема ниту Д од демократијата, да се прикаже како држава во која институциите немаат моќ да бидат практични на теренот, да се покаже дека меѓународната заедница е таа која ќе ги скротува т.н. политички елити. Држат тезите дека и некому еднадвор му одговараат ваквите пројави меѓу главните конкуренти на изборите, а ако целиот процес е проследен и со пукања, ранувања и демолирања, тогаш изговорот на странски дипломати дека Македонија не ја бива, ќе биде уште полесен за искажување, без пардон и простор за демант од другата страна. Дека во целиот хаос се инфилтрирани и странски разузнавачки служби е повеќе од јасно. Тие заткулисно ги туркаат работите фрлајќи и големи финансиски средства да дојде до што подраматичен развој на состојбите. Губитници ќе бидат сите партиципанти кои сега се самозалажуваат дека некој сака да им помогне. Ние само глумевме реформи, ние само декларативно ѝ дававме сигнали на Европа дека треба да бидеме нејзин составен дел. Па, и Лукашенко во Белорусија прави валкани избори, но таму нема пукање, нема рунирање и демолирање на изборните штабови на противникот. Додека некои тоа го прават софистицирано и незабележливо, кај нас сè уште се користат примитивни и варварски методи за да се порази ривалот. Не сакам да верувам дека сè ова е договорено, нарочано, дека резултатот треба да биде поразителен за Македонија. И да е така, домашните репрезенти не треба да се кријат во ровови и само да бележат што се случува. Министерот Михајловски не треба да биде маж со "Алфите" само во центарот на Скопје, туку и во периферните делови во градот, премиерот сè уште е премиер и не треба само да апелира до прекршителите на законот, туку и да казува. Затоа ли ги поместија изборите за на лето, за да не може јавноста доволно да реагира, за да се одвлече вниманието на фудбалот? Одговорноста е токму нивна, на големата четворка која заслужува строги казни, а не само укор. И уште едно прашање - имаме ли ДИК? Каде е нејзината улога? Десет дена се кавгаше за изгледот на изборното ливче, а ниту збор за инцидентите. Или друг ќе одлучува за казните и за црвените картони, а не Јосифовски. Македонија, за жалење си! Догодина и Косово ќе те престигне. А, ние тука сме некаде - само што не ни тргнало. А, додека ни тргне, јаремот ќе нè влече назад и само назад.